

Advies nr 47/2016 van 21 september 2016

Betreft: Adviesaanvraag inzake een voorontwerp van decreet tot oprichting van een Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikking in het dagelijks leven (CO-A-2016-055)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna de "Commissie");

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de heer Antonios Antoniadis, minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap ontvangen op 29/06/2016;

Gelet op het verslag van de heer Yves Roger;

Brengt op 21 september 2016 het volgend advies uit:

Voorafgaande algemene opmerking

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming persoonsgegevens werd uitgevaardigd: de algemene Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en de Richtlijn voor Politie en Justitie. Deze teksten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016^[1].

De verordening, meestal GDPR (general data protection regulation) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing: 25 mei 2018. De richtlijn voor politie en justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, en gedurende de termijn van twee jaar voor de tenuitvoerlegging, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde "onthoudingsplicht". Laatstgenoemde plicht houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze teksten te anticiperen. En het is in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) om hier rekening mee te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

^[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap (hierna de aanvrager), verzoekt om het advies van de Commissie aangaande een voorontwerp van decreet *tot oprichting van een Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikking in het dagelijks leven* (hierna het voorontwerp van decreet).

Context

2. In het kader van de zesde staatshervorming werd de Duitstalige Gemeenschap bevoegd voor de mobiliteitshulpmiddelen en de tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden. De Duitstalige Gemeenschap acht het dienvolgens zinvol dat het consultatiebureau voor thuishulp, transmurale en stationaire hulp en de Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor de personen met een handicap nauwer samenwerken, daar een gezamenlijke organisatie van afzonderlijk verleende diensten tot een betere service voor de gebruikers¹ kan leiden.
3. Om de nieuwe bevoegdheden te beheren zal de Duitstalige Gemeenschap dus werken met reeds bestaande structuren en middelen in plaats van nieuwe instanties in het leven te roepen. De opdracht van de Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor de personen met een handicap wordt daarom uitgebreid met het consultatiebureau voor thuishulp, transmurale en stationaire hulp. Voorts omvat de opdracht van de Dienst in het bijzonder de nieuwe raming van de ondersteuningsbehoefte van bejaarden van de Duitstalige Gemeenschap. De aldus uitgebreide dienst, die de naam *“Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikking in het dagelijks leven”* (hierna ook de Dienst) zal dragen, zal de burgers van de Duitstalige Gemeenschap voortaan ondersteunen bij het ontplooiën van zelfbeschikking² in het dagelijks leven. Zo is het handelen van de Dienst voortaan eerder ingegeven door een doel, niet door een doelgroep.
Bij dit concept wordt ervan uitgegaan dat alle mensen het recht moeten hebben en in staat moeten zijn om een in hoge mate normaal leven te leiden en hun eigen leven zelf in te vullen, voor zover de maatschappij eventueel de nodige ondersteuning biedt. In het casemanagement³ wordt rekening gehouden met de individuele situatie, via een individuele

¹ Krachtens artikel 3, 3°, van het voorontwerp van decreet worden volgende ‘gebruikers’ geïdentificeerd: kinderen, jongeren en volwassenen die wegens langdurige of blijvende lichamelijke, psychische, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen en in wisselwerking met diverse drempels niet volledig, effectief en op voet van gelijkheid kunnen participeren in de samenleving, enerzijds, en bejaarden, anderzijds.

² Artikel 3, 1°, van het voorontwerp van decreet definieert zelfbeschikking als volgt: *“vorm geven aan het eigen dagelijks leven, met de noodzakelijke adviesverlening, begeleiding, ondersteuning indien de betrokken gebruiker die nodig heeft of wenst”*.

³ Artikel 3, 9°, van het voorontwerp van decreet definieert casemanagement als volgt: *“methode om samen met de gebruiker behoeftegericht en op passende wijze de nodige ondersteuning, begeleiding, stimulering en verzorging te organiseren. De opgave is hierbij, samen met de gebruiker, een doelgericht samenwerkingsstelsel te plannen, te organiseren en te evalueren dat afgestemd is op de concrete ondersteuningsbehoefte van de gebruiker”*.

aanpak, een mix aan allerhande uiteenlopende ondersteuningsmaatregelen en verleende diensten en zelfbeschikkingsrecht.⁴

4. Het voorontwerp van decreet richt dus de Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikking in het dagelijks leven op en beschrijft diens taken, samenstelling en werking; het voorontwerp van decreet schenkt ook aandacht aan de daarmee gepaard gaande verwerking van persoonsgegevens en hun bescherming. Het voorontwerp van decreet betreft een kaderdecreet waarbij nog concrete invulling en uitwerking, onder andere inzake de verwerking van persoonsgegevens, wordt overgelaten aan de Regering.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Doeleinden, rechtmatigheid en proportionaliteit van de verwerking

5. Overeenkomstig artikel 4, §1, 2°, WVP, kunnen persoonsgegevens slechts ingezameld worden voor welbepaalde uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. De terzake in te zamelen persoonsgegevens moeten toereikend en terzake dienend zijn en niet overmatig ten opzichte van de doeleinden van de verwerking en dit in navolging van artikel 4, §1, 3°, WVP.
6. De bij het voorontwerp van decreet opgerichte Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikking in het dagelijks leven verzamelt en verwerkt persoonsgegevens (waaronder ook gevoelige gegevens in de zin van artikelen 6, 7 en 8 WVP) om zijn daarin beschreven wettelijke en decretale opdrachten uit te voeren (zie artikel 43, §2 van het voorontwerp van decreet). In hoofdstuk 3 van het voorontwerp van decreet kunnen volgende opdrachten/doeleinden worden onderscheiden dewelke aanleiding geven tot een verwerking van (persoons)gegevens:
 - een aantal algemene taken, niet gebonden aan een individu/gebruiker (informatieverstrekking, advies, aanbeveling, studie en onderzoek, ...) (zie artikel 6 van het voorontwerp van decreet)
 - een aantal taken op het niveau van de individuele gebruiker met het oog op de organisatie van diens ondersteuning (zie artikelen 7, 8, 9, 11, 15 en 16 van het voorontwerp van decreet):

⁴ Zie p. 4 en 5 van de Memorie van Toelichting bij het voorontwerp van decreet.

- o behoefteanalyse⁵ gevolgd door het opstellen, coördineren en opvolgen van een ondersteuningsplan⁶ en persoonlijk advies (zie artikel 7 van het voorontwerp van decreet)
 - ten behoeve van kinderen, jongeren en volwassenen verzorgt de Dienst ook zelf begeleiding van diverse aard (sociaal-pedagogisch, professionele integratie, begeleiding van kinderen en jongeren met medische revalidatiebehoeften, ...) (zie artikel 11 van het voorontwerp van decreet)
 - ten behoeve van bejaarden levert de Dienst een adviesattest af met betrekking tot het uitwerkte ondersteuningsplan en de Dienst kent bejaarden een zorgcategorie toe (zie artikelen 15 en 16 van het voorontwerp van decreet)
 - o toekenning van financiële en materiële ondersteuning (zie artikelen 8 en 9 van het voorontwerp van decreet)
 - inspectie- en controletaken met het oog op de naleving van de bepalingen van het voorontwerp van decreet en haar uitvoeringsbesluiten (zie artikel 17 van het voorontwerp van decreet).
7. De Commissie stelt vast dat voormelde doeleinden voor gegevensinzameling uitdrukkelijk, zij het uitermate ruim (het betreft dan ook een kaderdecreet), zijn omschreven en op zich rechtmatig en gewettigd voorkomen in het kader van artikel 6, §2, j) en l); artikel 7, §2, e) en j) en artikel 8, §2, b), WVP.
8. De Commissie merkt wel op dat het voorontwerp van decreet in artikel 43, §2, 2e lid, het doelgebondenheidsprincipe schendt in de mate dat wordt voorzien dat de Dienst alle in het kader van één van zijn opdrachten rechtmatig verzamelde gegevens later kan hergebruiken in het kader van eender welke andere wettelijke of decretale opdracht. Deze passage wordt dan ook best geschrapt.
9. Artikel 45 van het voorontwerp van decreet beschrijft de gegevenscategorieën waaruit de voor de onderscheiden doeleinden toereikende, terzake dienende en niet overmatige persoonsgegevens van de gebruiker kunnen worden verzameld en verwerkt; het betreffen:

⁵ Artikel 3, 8°, van het voorontwerp van decreet definieert behoefteanalyse als volgt: *“het inschatten en vaststellen van de nodige zorgverstrekkende, sociale, sociaal-pedagogische en huishoudelijke ondersteuningsmaatregelen, de behoefte aan hulpmiddelen en de behoefte aan aanpassingen van de woning, eventueel de behoefte aan professionele integratie, de financiële en administratieve hulp en andere behoeften van de gebruiker. Hierbij wordt rekening gehouden met de mogelijkheden en bekwaamheden van de gebruiker en zijn sociale omgeving”*.

⁶ Artikel 3, 10°, van het voorontwerp van decreet definieert ondersteuningsplan als volgt: *“het met behulp van de gebruiker op basis van de individuele behoefteanalyse samengestelde ondersteuningsaanbod als aanbeveling voor de ondersteuningsmaatregelen die de gebruiker heeft aangevraagd”*.

- identiteits- en contactgegevens van de gebruiker (of diens vertegenwoordiger);
- gegevens over schoolbezoek of opleiding;
- gegevens de gezinssituatie en de sociale en financiële situatie van de gebruiker;
- gegevens over vrijetijdsbesteding en interesses;
- gegevens over gezondheid en ontwikkeling, waaronder: lichamelijke gezondheid, inentingen, geestelijke gezondheid, gedrag, risico's en risicofactoren en bekwaamheden en vaardigheden;
- gevoelige gegevens in de zin van artikel 6 van de WVP en
- gerechtelijke gegevens.

Artikel 45, in fine, voegt daaraan toe dat de Regering de gegevenscategorieën verder zal preciseren.

De Commissie acht het alleszins aangewezen dat dergelijk besluit haar voorafgaandelijk voor advies zou worden voorgelegd teneinde de proportionaliteit alsdan ook meer concreet te kunnen beoordelen.

Dit neemt uiteraard niet weg dat het ook steeds aan de verantwoordelijke voor de verwerking toekomt, enkel die persoonsgegevens te verwerken die noodzakelijk zijn in het kader van het specifieke doeleinde waarvoor ze worden ingezameld.

De Commissie neemt alleszins akte van het feit dat artikel 43, in fine, van het voorontwerp van decreet in het algemeen voorziet dat het verzamelen en verwerken van persoonsgegevens zal geschieden met inachtneming van de WVP.

a. Wat het doeleinde 'algemene informatieverstrekking-advies-aanbeveling-onderzoek' betreft

10. Artikel 6 van het voorontwerp van decreet voorziet in een aantal algemene taken van informatieverstrekking, publieksvoorlichting, advies en aanbeveling, studie en onderzoek ..., welke niet gebonden zijn aan of gericht op een welbepaalde gebruiker van ondersteuningsmaatregelen.
11. De Commissie is dan ook van oordeel dat deze taken in principe geen verwerking van persoonsgegevens vereisen, met uitzondering eventueel van het uitvoeren van studies en onderzoeken (al dan niet in het kader van beleidsondersteuning). Maar zelfs voor dit laatste wijst de Commissie erop dat ook onderzoek in principe en zeker bij voorkeur dient te worden verricht aan de hand van anonieme gegevens⁷ en dit in navolging van artikel 4, §1, 3°, WVP en naar analogie met artikelen 3 e.v. van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 ter

⁷ Zie artikel 1, 5°, van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 ter uitvoering van de WVP: "anonieme gegevens: gegevens die niet met een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon in verband kunnen worden gebracht en derhalve geen persoonsgegevens zijn".

uitvoering van de WVP. Wanneer het onderzoeksdoeleinde (wetenschappelijk, statistisch en/of beleidsondersteunend) niet kan worden verwezenlijkt aan de hand van anonieme gegevens, mogen gecodeerde persoonsgegevens⁸ worden verwerkt. Slechts in laatste instantie en voor zover ook gecodeerde persoonsgegevens niet zouden toelaten het beoogde doeleinde te verwezenlijken, kunnen niet-gecodeerde persoonsgegevens⁹ worden gebruikt.

De Commissie adviseert dergelijke werkwijze ook expliciet op te nemen in de tekst van het voorontwerp van decreet, minstens in het terzake uit te werken uitvoeringsbesluit, waarvan sprake in artikel 45 van het voorontwerp van decreet (zie randnummer 9).

b. Wat het doeleinde 'individuele ondersteuning en begeleiding' betreft

12. Artikelen 7 tot 16 van het voorontwerp van decreet voorzien in een aantal taken op het niveau van de individuele gebruiker met het oog op de organisatie van diens ondersteuning. Het betreft vooreerst een behoefteanalyse, op basis waarvan een ondersteuningsplan wordt uitgewerkt, gevolgd door de opvolging en evaluatie van dit plan, waarbij op de gebruiker (of diens vertegenwoordiger) doorheen de volledige ondersteuningsperiode persoonlijk wordt geadviseerd.
13. De ondersteuning kan betrekking hebben op vele onderscheiden en uiteenlopende aspecten van het leven van de gebruiker waarvoor dus potentieel een uitgebreide waaier aan persoonsgegevens moeten toelaten de specifieke ondersteuningsbehoefte van een welbepaalde gebruiker te analyseren en vervolgens de gepaste ondersteuning (materieel en/of financieel) te organiseren en op te volgen (zie artikel 45 van het voorontwerp van decreet en randnummer 9 van onderhavig advies).
Een dergelijke holistische benadering van zorg en ondersteuning rechtvaardigt dan ook de (eventuele) verwerking van een uitgebreid gamma aan persoonlijke informatie.

c. Wat het doeleinde 'inspectie en controle' betreft

14. Artikel 17 van het voorontwerp van decreet werkt een regeling uit inzake toezicht op de naleving van de bepalingen van het voorontwerp van decreet (en nog te nemen uitvoeringsbepalingen), waarbij de met het toezicht belaste inspecteurs en deskundigen alle onderzoeken, controles en opsporingen mogen uitvoeren en alle inlichtingen verzamelen die zij noodzakelijk achten om zich ervan te vergewissen dat de regelgeving wordt nageleefd.

⁸ Zie artikel 1, 3° van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 ter uitvoering van de WVP: *"gecodeerde persoonsgegevens: persoonsgegevens die slechts door middel van een code in verband kunnen worden gebracht met een geïdentificeerd of identificeerbaar persoon"*.

⁹ Zie artikel 1, 4° van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 ter uitvoering van de WVP: *"niet-gecodeerde persoonsgegevens: andere dan gecodeerde persoonsgegevens"*.

15. Net zoals voor de gegevensverwerking in het kader van onderzoeksdoeleinden (zie randnummer 10), wijst de Commissie er ook hier op dat inspectie en controle in eerste instantie moeten worden verricht aan de hand van, minstens op het niveau van de gebruiker, geanonimiseerde documenten en informatie en, vervolgens, voor zover dat effectief nodig is in het licht van een welbepaalde controleopdracht, aan de hand van niet geanonimiseerde documenten en bescheiden.

De Commissie adviseert om dan ook hier dergelijke werkwijze expliciet op te nemen in de tekst van het voorontwerp van decreet (zie randnummer 11), minstens in het terzake uit te werken uitvoeringsbesluit, waarvan sprake in artikel 45 van het voorontwerp van decreet (zie randnummer 9).

2. Bewaartermijn van de gegevens

16. Krachtens artikel 4, §1, 5° WVP mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder verwerkt.
17. De Commissie stelt vast dat het voorontwerp van decreet terzake in artikel 46 enkel de algemene bewoordingen van voormeld artikel 4, §1, 5°, WVP, herneemt, zonder dat daarbij een concrete maximale bewaartermijn wordt opgegeven. De Commissie dringt toch aan dat aan deze lacune wordt verholpen of minstens wordt voorzien dat de Regering bij de precisering van de concreet te verwerken persoonsgegevens tevens zal voorzien gedurende welke concrete termijn deze maximaal zullen worden bewaard en dit na advies van de Commissie (zie randnummer 9).

3. Verantwoordelijkheid en beveiligingsmaatregelen

18. Artikel 1, §4, tweede lid, WVP bepaalt dat voor de verwerkingen, waarvan het doel en de middelen door of krachtens de wet zijn bepaald, de verantwoordelijke voor de verwerking diegene is die in het regelgevend document terzake is aangewezen.
19. De Commissie neemt akte van het feit dat artikel 43, §1, van het voorontwerp van decreet de Dienst expliciet aanduidt als de verantwoordelijke voor de verwerking van de daarin vermelde persoonsgegevens; voor de duidelijkheid en volledigheid wordt deze zinsnede best als volgt aangevuld: 'de verantwoordelijke voor de verwerking *in de zin van artikel 1, §4, van de wet*

van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.¹⁰

20. Overeenkomstig artikel 7, §4, WVP, dienen persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, te worden verwerkt onder de verantwoordelijkheid van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg.

De Commissie neemt akte van het feit dat artikel 44 van het voorontwerp van decreet expliciet voorziet dat de Dienst, als verantwoordelijke voor de verwerking, een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg zal tewerk stellen, onder wiens verantwoordelijkheid de verwerking van gezondheidsgegevens zal geschieden.

21. Artikel 16 WVP verplicht de verantwoordelijke voor de verwerking *«de gepaste technische en organisatorische maatregelen [te] treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens (...)»* [en verduidelijkt dat] *«Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek terzake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's»*. Voor een concrete invulling hiervan verwijst de Commissie naar de door haar uitgewerkte aanbeveling¹¹ ter voorkoming van gegevenslekken en naar de referentiemaatregelen¹² die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen.

22. Gevoelige persoonsgegevens, waaronder deze betreffende de gezondheid, zijn van aard om strengere beveiligingsmaatregelen te rechtvaardigen. In navolging van artikel 25 van het koninklijk besluit van 13 februari 2001 ter uitvoering van de WVP moet de verantwoordelijke voor de verwerking van dergelijke persoonsgegevens volgende bijkomende veiligheidsmaatregelen nemen:

- de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, waarbij hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig moet worden omschreven;
- de lijst van de aldus aangewezen categorieën van personen ter beschikking houden van de Commissie;

¹⁰ Dit neemt uiteraard niet weg dat elke individuele dienstverrichter verantwoordelijk zal zijn voor de persoonsgegevens die hij verwerkt in het kader van een specifieke ondersteuning/begeleiding/zorg die hij biedt aan een individuele gebruiker.

¹¹ Zie: http://www.privacycommission.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2013.pdf.

¹²

Zie: http://www.privacycommission.be/sites/privacycommission/files/documents/referentiemaatregelen_voor_de_beveiliging_van_elke_verwerking_van_persoonsgegevens_0.pdf.

- ervoor zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

23. De verantwoordelijke voor de verwerking dient erop toe te zien dat voormelde beveiligingsmaatregelen te allen tijde worden nageleefd.

III. BESLUIT

24. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat het voorontwerp van decreet voldoende waarborgen kan bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat volgende opmerkingen bijkomend worden geïntegreerd:

- schrapping van artikel 43, §2, 2^e lid van het voorontwerp van decreet wegens strijdig met het principe van doelgebondenheid (zie randnummer 8);
- precisering van de te verwerken gegevenscategorieën door de Regering bij uitvoeringsbesluit na advies van de Commissie, waarbij dan tevens een maximale bewaartermijn zal worden voorgeschreven (zie randnummers 9 en 17);
- voorzien dat de taken waarvan sprake in artikel 6 van het voorontwerp van decreet in principe en bij voorkeur zullen worden uitgevoerd aan de hand van anonieme gegevens (zie randnummer 11);
- voorzien dat inspectie en controle, waarvan sprake in artikel 17 van het voorontwerp van decreet in principe en bij voorkeur zullen worden verricht aan de hand van documenten en informatie houdende anonieme gegevens (minstens op het niveau van de gebruiker) (zie randnummer 15);
- vervollediging van de aanduiding van de Dienst als verantwoordelijke voor de verwerking *'in de zin van artikel 1, §4, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens'* (zie randnummer 19).

OM DEZE REDENEN

Brengt de Commissie een gunstig advies uit aangaande het voorontwerp van decreet *tot oprichting van een Dienst van de Duitstalige Gemeenschap voor zelfbeschikking in het dagelijks leven* en dit op voorwaarde dat voormelde opmerkingen bijkomend worden geïntegreerd.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere